

F. t. l. vedr. patentloven.

Stk. 5. Patent kan dog meddeles på en opfindelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindelig tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede Konvention om internationale Udstillinger.“

3. § 3 affattes således:

„**§ 3.** Den ved patent opnåede eneret indebærer, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen erhvervsmæssigt ved

- 1) at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål eller
- 2) at anvende en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller udbyde den til anvendelse her i landet, såfremt den, der udbyder fremgangsmåden, vidste, eller omstændighederne gjorde det åbenbart, at fremgangsmåden ikke måtte anvendes uden patenthaverens samtykke.

Stk. 2. Er patent meddelt på en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt, omfatter eneretten også produkter, som er fremstillet ved anvendelse af fremgangsmåden.

Stk. 3. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet erhvervsmæssigt må levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte opfindelsen, midler til at udøve denne her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i opfindelsen, og leverandøren eller tilbudsgiveren vidste, eller det efter omstændighederne var åbenbart, at de var egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindeligt forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1 og

2. Ved anvendelsen af disse bestemmelser anses personer, som udfører handlinger som nævnt i stk. 1 og 2 i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, samt personer, som udfører de i stk. 5 nævnte handlinger, ikke for berettigede til at udnytte opfindelsen.

Stk. 4. Eneretten omfatter ikke handlinger angående produkter, som af patenthaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet. Med hensyn til handlinger angående produkter, som er bragt i omsætning i en anden stat, som har ratificeret eller tiltrådt Fællesskabets Patentkonvention, jfr. § 93, finder artikel 81 i denne konvention anvendelse.

Stk. 5. Eneretten omfatter ej heller

- 1) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den patenterede opfindelse, eller
- 2) tilvirkning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel.“

4. § 6, stk. 1, affattes således:

„**§ 6.** Handelsministeren kan bestemme, at en ansøgning om patent på en opfindelse, der tidligere er angivet i en ansøgning, som angår patent her i landet eller beskyttelse uden for landet, i forhold til bestemmelserne i § 2, stk. 1, 2 og 4, samt § 4 på begæring skal anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning.“

5. Efter § 6 indføjes „*Kapitel II. Patentansøgninger og deres behandling m. v.*“, og § 7 affattes således:

„**§ 7.** Patentmyndigheden her i landet er direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, der ledes af en direktør, og patentankenævnet. Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

Stk. 2. Patentankenævnet nedsættes af handelsministeren til behandling af klager over direktoratets afgørelser, jfr. §§ 25 og 67. Patentankenævnet består af indtil 18 medlemmer, der udnævnes for 5 år ad gangen. 2 af medlemmerne, heraf formanden, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, medens de øvrige skal have den bedst mulige sagkundskab i patentteknik samt have af-